

Яраслаў САМУЙЛІК,  
кандыдат філалагічных навук,  
Антон ДАЦКЕВІЧ,  
аспірант Інстытута гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі

## ГАВОРКА ВЁСКИ РУБЕЛЬ СТОЛІНСКАГА РАЁНА: ГІСТОРЫКА-ЛІНГВІСТЫЧНАЯ ІНТЭРПРЭТАЦЫЯ

Заканчэнне. Пачатак у № 1.

Разгледзім асноўныя фанетычныя, марфалагічныя і лексічныя асаблівасці гаворкі вёскі Рубель Столінскага раёна.

У галіне фанетыкі (вакалізм, кансанантызм) для гаворкі характэрны наступныя асаблівасці: шасціфанемны склад галосных гукаў – [i], [y], [e], [a], [o], [y]; захаванне \***о** ў ненаціскных складах пасля цвёрдых зычных /оканне/ (*водá, дорóна, корóва, головá, молоко, hóлод, выsóко, сёно, сёно, лёто, травá, садз'іц'* і інш.); галосны [e] /часам [é]/ на месцы націскага \***ѣ** (*л'ес, сёно, лёто, сн'eh, вёц'ор, хл'еу, з'ёл'л'е, дз'ед, ц'ен', хрех, цеп* і інш.; *сёно, вёц'ор, дз'ёд, ц'ён'* і інш.); захаванне \***о** ў новых закрытых складах пад націскам (*бол'ш, вон, вон, вол, пóйдз'еш, мост, корóўка, нос, стол, кон', кот* і інш.); галосны [a] /зрэдку [e]/ на месцы \***е**, \***ѣ** пасля цвёрдых зычных (*васнá, бадá, вадрó, маишóк, пасóк; веснá, бедá, ведрó, меишóк, песóк*); галосны [e] /часам [e']\*/ на месцы \***е** (\***ѣ**) у першым пераднаціскным складзе пераважна пасля мяккіх пярэдняязычных \***з**, \***н**, \***с**, [ц'] < \***т**, [дз'] < \***д** (*з'емлá, н'емá, с'елó, ц'еп'ер, цеп'ер, дз'ен'ок; з'емлá, н'емá, с'елó, ц'еп'ер*); галосны [e] на месцы \***ѣ** ў пераднаціскных і паслянаціскных складах у словах *уз'елá, з'елá, вз'елá, зл'екáўса, зл'екáцца, зáйец, пáм'ец'*, але *hl'едз'еу* і *hl'едз'еу*); захаванне [e] ў лексемах *дал'ека* (*дал'еко*); цвёрдыя губныя перад \***е** /ва ўсіх пазіцыях/, \***ѣ** /у ненаціскных складах/ (*васнá, веснá, мед, б'ероh, б'ерeh, в'ечор, до ман'е, п'ершы, бадá, вадрó, маишóк, пасóк, бедá, ведрó, меишóк, песóк*); мяккія губныя перад \***і** (*зab'ірац', лoв'іц', м'іска, н'ісац', роб'іц', зab'ірац'і, лoв'іц'і, н'ісац'і, роб'іц'і*); пераважна мяккія пярэдняязычныя \***з**, \***н**, \***с**, [ц'] < \***т**, [дз'] < \***д**, \***л** перад \***е** (\***ѣ**), \***і** (*з'емлá, н'емá, с'елó, дз'ен'ок, з'емлá, н'емá, с'елó*, але *ц'еп'ер, ц'еп'ер* і *цеп'ер; з'імá, н'іўка, кос'іц', ходз'іц', кос'іц'і, ходз'іц'і; ал'е, л'едз', пól'е; кол'і, л'іпа, л'іц', ходз'іл'і*); пераход паўмяккіх \***д**', \***т**' перад \***е**, \***і**, мяккіх \***д**', \***т**' перад націскным \***ѣ**, мяккага \***т**' на канцы дзеясловаў у форме трэцяй асобы адзіночнага і множнага ліку ў зычныя [дз'], [ц'] (*дз'ен', але ц'еп'ер, ц'еп'ер* і *цеп'ер; ходз'іц', ходз'іц'і, ц'іхо; дз'ед, ц'ен', дз'ёд, ц'ён'; хóдз'іц', нóс'іц', хóдз'ац', нóс'ац'*); за-

хаванне цвёрдых зычных перад [e] ў прыметніках ніякага роду адзіночнага ліку (*дóўhe, корóтке, ц'іхе, дóўheйе, корóткейе, ц'іхейе*); мяккія зычныя ў этымалагічных спалучэннях \***гы**, \***кы**, \***хы** (*дóўh'і, корóтк'і, ц'іх'і*); толькі цвёрдыя \***р**, \***ж**, \***ш**, \***ч**, \***ц** (*порáдок, порéзау, рéчка, хрех, на дворé, жар, жыто, на мажé, на мажы, шáпка, ол'ешына, вóчы, óчы, лохачы* 'буякі, дурніцы, цáцка, молодз'іца, цеп, ц'еўка, хлóпцы, на концé, на конц'ы); падаўжэнне зычных на месцы спалучэнняў \***-лї-**, \***-нї-** у пазіцыі паміж галоснымі (*з'ёл'л'е, нас'ен'н'е, нас'ен'н'е*); захаванне звонкіх зычных у канцавым становішчы і ў сярэдзіне слова перад глухімі /часам вымаўленне ў акрэсленых пазіцыях глухіх зычных/ (*вон, дуб, нож, hóлод, хубка, заháдка, кáзка, скáзка, нóжка; вон, дуп, нош, hóлот, хупка, заháтка, кáска, нóшка*); губна-губны [w] у пазіцыі перад галосным (*в'ечор, васнá, корóва, лoв'іц', oв'ос* і інш.); паўгалосны [y] у пазіцыі пасля галоснага перад зычным і ў канцавым становішчы (*лаўка, праўда, дóўh'і, куп'іў* і інш.)\*\*; фарынгальны (глотачны) зычны [h] (*головá, дорóна, б'ероh, сн'eh, храд* і інш.); прыстаўны зычны [h] або яго адсутнасць у лексемах *анўча, араць, вóстры* і словаформе *нівóднага* (*ханўча, хорáц', хóстры, н'іhóдноho, н'іhóнноho; онўча, орац'*); прыстаўны зычны [w] або яго адсутнасць у словах *вóчы, вуліца* (*вóчы, wул'іца; óчы*); адсутнасць прыстаўных зычных у лексемах *вóзера, вос'ень* (*óз'еро, óс'ен'*); ужыванне слоў *шчо, што*; ужыванне няпэўнага займенніка *н'ешчо* 'нешта'; ужыванне злучнікаў і часціц *чы, ц'і* 'ці'; ужыванне словаформ *оўіос, oў'іос* 'авес'.

У галіне марфалогіі гаворцы ўласцівы наступныя адметнасці: канчаткі *-ем, -ом* назоўнікаў мужчынскага і ніякага роду другога скланення з асновай на мяккі і зацвярдзелы зычны ў творным склоне (*кон'ём, рубл'ём, нож'ём, іайц'ём; кон'ом, рубл'ом, нож'ом, іайц'ом*); канчатак *-е* /часам *-ы*/ назоўнікаў жаночага і мужчынскага роду адзіночнага ліку першага і другога скланенняў з асновай на зацвярдзелы зычны ў месным склоне (*на мажé, на дворé, на концé; на мажы, на конц'ы*); канчатак *-і* /зрэдку *-у*/ назоўнікаў жаночага, мужчынскага і ніякага роду

\* [e'] – галосны гук, сярэдні паміж [e] і [i].

\*\* Сустракаецца губна-губны [w] або паўгалосны [y] і ў пачатковым становішчы перад зычнымі: *вз'елá, ўз'елá*.

адзіночнага ліку першага і другога скланенняў з асновай на цвёрды і мяккі зычны ў месным склоне (у *хаці*, у *лэсі*, у *палі*, у *носі*; у *носу*); формы клічнага склону агульных назоўнікаў і ўласных імёнаў жаночага роду адзіночнага ліку (*баба*, *мамо*; *Вал'е*, *Надз'е*, *Ман'е* і інш.); нулявы канчатак /зрэдку -*ей*/ назоўнікаў жаночага роду множнага ліку першага скланення ў родным склоне (*баб*, *холоў*, *йам*, *дорóh*, *стрэх*, *хат*; *бабэй*); формы назоўніка *чоботы* 'боты' ў месным склоне множнага ліку (у *чоботах*, *чобóц'ах*); націскны і ненаціскны канчатак -*ы* прыметнікаў мужчынскага роду адзіночнага ліку ў назоўным склоне (*молоды*, *стары*, *малы*, *ношы*, *дóбры*, *хорóшы*); націскныя і ненаціскныя канчаткі -*а* і -*е* /зрэдку ненаціскныя канчаткі -*айа* і -*ейе*/ прыметнікаў жаночага і ніякага роду адзіночнага ліку ў назоўным склоне (*молода*, *стара*, *добра*, *нова*; *шкодлівайа* /*корóва*/ 'шкадлівая /карова/' і інш.; *молоде*, *старэ*, *нове*, *солóдке*, *хорóшые*; *дóўнейе* і інш.); суфікс -*ч*- простаі формы вышэйшай ступені параўнання прыметнікаў (*душчы*, *хорóшчы*) [21, с. 96–97]; формы асабова-ўказальных займеннікаў трэцяй асобы мужчынскага, жаночага і ніякага роду адзіночнага і множнага ліку *вон*, *вона*, *вонó*, *воны*; формы з *ус'іма*, з *ус'іма* азначальнага займенніка ўсе ў выразе *жáла жыта з ус'імі*; формы інфінітыва з асновай на галосны з суфіксамі -*ц*, -*ці* (*ходзіц'ц*, *роб'ці*, *спайц*; *ходзіц'ці*, *роб'ціці*, *спайці*); формы зваротных дзеясловаў у інфінітыве з постфіксамі -*ца*, -*са* (*браціца*, *звáціца*, *умываціца*, *роб'ціца*; *браціса*, *звáціса*, *умываціса*, *роб'ціса*); аднаўленне форм інфінітыва на -*ці* з захаваннем зычных [к], [н] у аснове (*паціці* 'пячы', *сэціці* 'сячы', *стрыціці* 'стрыгчы') [22, с. 316–318; 23, с. 64, 116, 184–185]; дзеяслоўныя формы *лятаць*, *лятаюць* з націскам на першым складзе асновы (*лэтац*, *лэтайуц*); формы дзеясловаў *хадзіць*, *насіць* у першай асобе адзіночнага ліку (*ходжу*, *хожу*, *ношу*); цвёрды зычны [с] у зваротнай форме дзеяслова (*бойўса*, *купáйўса*, *бойáўса*, *купáўса*, *нэйччó зрób'лосó*); формы дзеясловаў першага і другога спражэння ў трэцяй асобе адзіночнага і множнага ліку з канчаткамі -*е*, -*іц*, -*уц*, -*ац* (*ідэ́*, *н'есэ́*, *ходз'іц*, *но́с'іц*, *іду́ц*, *н'есу́ц*, *ходз'ац*, *но́с'ац*); форма зваротнага дзеяслова *смяціца* ў трэцяй асобе адзіночнага ліку (*смайціца*); захаванне зычных [к], [н] у аснове дзеясловаў у форме трэцяй асобы множнага ліку цяперашняга часу (*паку́ц*, *пеку́ц*, *с'еку́ц*, *стрыну́ц*); форма *вэ́сац* дзеяслова *вісець* у трэцяй асобе множнага ліку.

Адрозніваюць і вылучаюць гаворку і разнастайныя лексічныя асаблівасці\*: *ба́бка* 'падбяро-

Пры характарыстыцы слоўнікавага складу гаворкі разгледжаны пераважна моўныя адзінкі, што не ўваходзяць у нарматыўныя даведнікі ці прыкметна адрозніваюцца сваім гучаннем або значэннем ад літаратурных эквівалентаў (аддаведнікаў). Лексемы, якія выкарыстоўваюцца ў маўленні жыхароў в. Рубель і кваліфікуюцца ў "Тлумачальным слоўніку беларускай мовы" як нарматыўныя, тут звычайна не прыводзяцца.

завік, *барэмок сэна* 'пласт сена', *бэлы хрыб*, *бэлы*, *б'елак* 'баравік', *боб*, *хвасól* 'фасоля', *бóчечка* 'ячэйка на мёд у сотах', *братáн'іч* 'пляменнік /сын брата/', *бун'к'і*, *бун'к'і* 'бурбалкі /паветраныя шарыкі на вадзе (звычайна ў час дажджу) або іншай вадкасці/', *бус'ко*, *бус'ел* 'бусел', *быцух'і*, *лохачы* 'буякі, дурніцы', *бе́нук* 'свіны страўнік', *ва́ўка* 'невялікая рана; балячка', *во́ко* 'адтуліна ў жорнах /ручным млыне з двума гладка абчэсанымі круглымі камянямі, пры дапамозе якіх пераціраюць зерне на муку/', *волó*, *вол'а* 'валлэ /у птушак/', *воробэй*, *вєрабэй* 'вєрабей', *выб'іва́ц*, *выдз'іра́ц*, *дз'єрнова́ц*, *дз'єрнова́ц* і *зэ́мл'у под пól'е* 'абрабляць новае поле', *в́ышкварок*, *в́ышкварка*, *шкварка* 'скварка /падсмажаны кавалчак сала/', *в'ўун* 'ўюн', *гладышка* 'гладыш /збан без ручкі/', *гльчык* 'збан /высокая гліняная пасудзіна, якая звужаецца ўверсе і мае звычайна ручку і носік/', *гль'нка*, *подбёл* 'вапна', *гóйдалка* 'арэлі, гушкалка', *гóлк'і*, *гóлочк'і* 'ігол-кападобнае лісце хвойных дрэў і кустоў', *гры́ва* 'пропуск у кашэнні', *гуздрэ*, *гузыр* 'ніжня частка снапа', *гута́ца* 'калыхаца /на арэлях, гушкалцы/', *дз'áнна* 'дзядзіна /дзядзькава жонка; цётка/', *дз'атлóв'іна*, *дз'атлóв'іна* 'дзяцеліна /дзікая канюшына/', *дочеркнóцца*, *доторкнóцца* 'дакрануца', *драб'іна* 'драбіны /прыстаўная лесвіца/', *йєж*, *йєжык*, *йож*, *йóжык* 'вожык', *йєстоўны́е хрыбы* /*козл'ак'і*, *губы*/ 'ядомыя грыбы', *жаралó*, *жарлó*, *жáло*, *жалó* 'джала ў пчалы', *жы́рна* /*корóва*/ 'пражэрлівая /карова/', *жы́то цв'іц'є* 'жыта красуе', *жереб'я́* 'жарабя', *зástовац* 'заяцмяць /засланяць, загароджваць (святло), перашкаджаць добра бачыць/', *затóўка* 'здор /нутранае свіное сала/', *зáхромка* 'стрэмка /востры, тонкі кавалчак дрэва (звычайна), асколак шкла, металу, які залез пад скуру/', *зац'óнл'івы* 'наравісты /пра каня (звычайна)/', *збрóдз'іц*, *зо́глум'іц* 'нанесці шкоду псевам', *з'ел'енух'і* 'недаспелыя плады', *індз'ук* 'індык', *іц'і* 'ісці', *каманы́цы*, *ко́сц'єнк'і*, *ко́сц'янк'і* 'касцяніцы /лясная травяністая ягадная расліна/', *каца́*, *кóца* 'пятка /тупы канец яйца/', *квасóк* 'шчаўе', *к'іч'ук* 'свіны страўнік, начынены мясам з прыправамі і вэнджаны на паветры', *к'ішк'і*, *м'на́со* 'мякаць у гарбузе', *клун'а* 'гумно', *кнур* 'кныр /самец свыйскай свінні/', *кны́б'єн* 'палачка для вязання снапоў', *кóдаса*, *мац'єл'іца*, *круц'єл'іца* 'мяцеліца', *кóло*, *кэл'е* 'каля', *кóловорóт*, *кóлóвер* 'калодзежны журавель /агульная назва/', *коп'іца* 'капа сена', *кóпка* 'пячурка /ямка з боку печы, дзе сушаць што-н. і з дапамогай якой узбіраюцца на печ/', *ко́сц'єрэва* 'брыца /дробнае пустазелле/', *коўта́ц* 'глытаць', *красногóлóв'ік* 'падасінавік', *кру́мкайуц* 'квакаюць /пра жаб/', *крышаны́* 'суп, звараны з дробна парэзанай бульбы і мяса ці сала', *кублó* 'птушынае гняздо', *кубэл'єц*, *кубэл'ко* 'кубел /дзежка і пад. з вушкамі і векам для захоўвання салёнага сала/', *кúра* 'курыца', *лác'іца* 'наледзь на шыбе', *л'уб'івейе* /*мáсо*,

н'ежырне /мн'асо/ 'нятлустае мяса', мадз'вэдз', мадз'в'эдз', м'эдз'вэдз' 'мядзведзь', матла 'мяцёлка, колас на просе, аўсе /суквецце гэтых злакаў/, мл'ін 'млын', мл'інцэ, мл'інцы, п'ёл'а 'бліны /мучны выраб з рэдкага цеста, спечаны на патэльні/, мо, мус'іц' 'мабыць', молоко іччавейе, к'іслеіе 'сыракваша', муц'іц', зман'вац' 'маніць', мылко 'мелка /пра нязначную глыбіню на возеры, рэчцы, сажалцы, балоце і інш./', мышарэ 'махавік /ядомы губчасты грыб з падушкападобна-пукатай жоўта-бурай шапачкай/, нахранэ, захранэ, зан'ате 'аплодненае яйцо', н'ейестоўныіе хрыбы /жабск'іе, жаб'іачыіе, жаба'чыіе, воб'учыіе, овеч'ыіе/ 'неядомыя грыбы', н'ехл'уй, н'ехл'уйа 'неахайны /чалавек/, ноноў'іцы 'штаны', нос'ел'іцы 'насілы /дзве жэрды без насцілу для пераноскі сена ў копах/, об'іра'ц', дз'эра'ці, обдз'іра'ц' 'часаць на грэбені /шчотцы/ лён, обло'на, воротн'ік 'каўнер у кажусе', обме'ц'і, м'ак'іна, позадз'іе 'буйныя адходы пры ачыстцы абмалочанага збожжа', одз'е'ва'ціца, надз'е'ва'ціца /коўдрай, одз'і'я'лом/ 'накрывацца /коўдрай/, ора'тн'ік, ора'ты 'араты, оц'бсы, оц'бса 'атосы, атос /драцяныя з жалезных прудоў або раменныя цяжы, што ідуць ад верхняга канца аглоблі да загваздки/, падчырыца, п'анчырыца 'падчырыца /няродная дачка мужа ці жонкі/, пазур, пазурэ 'ногаць, ногці', парап'і'олка, перап'ёлка, переп'ёлка 'перап'ёлка, п'ёр'іе, плоў'іцы 'плаўнікі /орган руху ў рыб і водных жывёл/, п'ёр'іе, цыбух'і 'лісце цыбулі, п'і'лов'ан'н'е, оп'і'лк'і 'пілавінне, апілки', пл'ешн'ік, пл'ўшка, л'еп'еха, тат'арн'ік 'аер /расліна з доўгім мечпадобным лісцем і тоўстым паўзучым карэнішчам, якая мае своеасаблівы востры пах/, подперэза'ці і швартуха 'завязаць фартух, пойн'і'ці і /куру/ 'злавіць /куруцу/, полёт'ок 'палетак /участак зямлі, які выкарыстоўваецца пад пасевы; месца, дзе пасвяць жывёлу/, полон'ік, болова'ці'ік 'апалонік /хвастатая лічынка жабы/, полудз'ен' 'абед /час яды/, ежа, якую бяруць з сабой на працу; адзін з чатырох напрамкаў свету, супрацьлеглы поўначы; сярэдзіна дня, поўдзень', полук'ош'ок, пол'куш'ок 'палукаш, палукашак /плечыны караб, які ўстаўляецца ў драбіны воза або сані/, полум'іе, пол'ым'е 'полюмя, пом'і'а, обло'ко, хма'рка 'воблака, по'рхалка, по'рхоўка, трухн'і'а 'порхаўка /шарападобны грыб, мякаць якога пры высыханні ператвараецца ў цёмны пыл/, постол'ы 'лапці, пот'ап'цы, пот'ап'сы 'страва, прыгатаваная з малака і кавалкаў хлеба', проц'ераб'ы 'мясцовасць, "прамежкая" паміж балотам і грудом /выцерабленае месца ад хмызняку (лесу) пад сенажаць, поле і інш./, прыбол'отух'і, прыбол'отушк'і 'падбалаццянка, каўпак кольчаты /ядомы пласціністы грыб светла-жаўтавата-бураватага колеру з паўшарападобнай вялікай плоска-пукатай шапкай на высокай ножцы/, прыта'чок 'прыпечак /месца перад чалеснікамі печы/, пта'шка 'дзікія птушкі /агульная назва/, пуж'ално, ба'йчык 'пугаё /дзяржанне,

да якога прымацоўваецца пуга/, пыдло'на, подло'на 'падлога, пыдн'еб'ен'н'е, подн'еб'ен'н'е 'верхняя частка ўнутры печы, пыдчырэ'ў'іе 'знешняя частка жывата жывёлы, пер'е'в'есло, пар'е'ў'іасло 'перавясла /саламяны жгут для звязвання снапоў, кулёў і пад./, пер'есла'нейе, пер'есло'й'оне са'ло 'свіное сала са слямі мяса, п'і'аў'на, п'і'аў'ка 'п'яўка, рамон'ка, рум'і'анок 'рамонак, ро'на'і'у'ц'і 'рохкаюць /пра свіней/, р'еш'е'ц'енка 'рашэтнік /ядомы губчасты грыб карычневага колеру/, св'ін'н'е 'свінні, с'w'ір'л'ун, цw'ір'кун 'цвыркун, с'ён'н'ік, с'ён'ак 'сяннік /матрац, набіты саломай ці сенам/, с'естры'чыч 'пляменнік /сын сястры/, ск'ова'ц', цк'ова'ц', цк'ова'ці'і /собакоў /цаваць /сабакам/, ск'оп'ец 'капец бульбы /звычайна круглай формы/, скорл'упка, шкорл'упка, шкорл'уп'ён'н'е 'шкарлупіна /цвёрдая абалонка яйца/, с'л'еп'ак 'сляпень, слон 'услон, сморк'ач, морк'ач 'маркач /некастрыраваны самец авечкі/, со'сна, сосна 'хвоя, соўн'е'чн'ік 'сланечнік, спова'ці' 'спяваць, строк, строк'уха 'здрок /куслівая муха, якой баяцца коні, конскі авадзень/, сук'адло, сук'айло, сук'ало 'сукала /старадаўняя прылада для насуквання нітак на цэўкі/, сц'е'жарок, сц'е'жар, под'ок 'стажар'е /месца, дзе стаяў стог/, сц'обка, сц'опка 'кладоўка, тоўп'ен'а 'таўчоная бульба /пюрэ/, уд'ыры'ц', уц'і'ці, дац'і 'выцяць /нанесці ўдар, стукнуць/, холодз'іло 'халадзец, квашаніна, хрест 'крыж, цwат'ок 'кветка, ц'ёмно 'цёмна, ц'ёртка, ц'ёрка 'тарка /прадмет кухоннага ўжытку для раздроблення, расцірання, напрыклад, бульбы/, ц'і'ц'ун, ц'у'ц'ун, тоба'к 'тытунь, цыбу'к, ц'е'бах 'кветканоснае сцябло ў цыбулі, цедз'іло, цедз'ілка 'цадзілка /кавалак палатна або іншае прыстасаванне для працэджвання чаго-н. (пераважна малака)/, ц'і'а'на, хруз 'вага ў калодзежным жураўлі, чабр'ец' 'чабор', чар'ён 'чарень /месца ў печы, дзе гараць дровы/, ч'ерез, проз мост 'цераз мост, шкур'ы'ц', шкур'ы'ці, скур'ова'ці' 'акорваць /абчышчаць дрэва (бярвенні, жэрды і інш.) ад кары; карыць/, шчыл'уб'і'на 'шчыліна, ш'ендз'а 'ліхаманка /хваравіты стан (звычайна малярыя), які суправаджаецца гарачкай і трасцай/, і'а'ноды 'журавіны, і'аў'каіе 'мяўка /пра ката/.

Такім чынам, на аснове сабранага фактычнага матэрыялу ўпершыню ў беларускай дыялекталогіі праведзена комплекснае даследаванне мовы карэнных жыхароў (аўтахтонаў) вёскі Рубель Столінскага раёна. Гэта дазволіла выявіць найбольш тыповыя асаблівасці гэтай гаворкі на ўзроўні фанетыкі, марфалогіі і лексікі і пацвердзіць правамернасць аднясення яе даследчыкамі да ўсходнепалескай групы гаворак паўднёва-заходняга дыялекту беларускай мовы. Акрамя таго, мова жыхароў названай вёскі характарызуецца і сваімі спецыфічнымі рысамі [4, с. 35; 24, с. 416; 25, с. 174–176].

Спіс літаратуры змешчаны ў № 1.